

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Prisco Cappadoci. 158.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

cum ipsius legibus munus tuum administras, mansuetum videlicet atque corde humilem & summissum te præbens. Neque enim forenses quædam præfecturam atque imperium, fastu ac pompa & insolentia tumidum, tractas: verum pacatum ac tranquillum ministerium. Quod si opes iniquis rationibus collectæ animos tibi tollunt, ipsæ quidem confestim euomentur, ut quæ natura fluxa & instabiles sint: tu verò ingentem tui risum excitabis, qui prætereuntibus rebus tanquam firmis ac stabilibus animum addixeris.

Iob. 20.

Ridiculus
qui fluxis
ut firmis
adhæret.

Prisco Cappadoci. 158.

Sæuum & importunum atque arrogan-
tem te esse, hominumque naturam impro-
bitate superare quidam aiunt. Ego verò
cùm absurda multa de te decantentur, iis
tamen fidem adhibere nequeo, quod te
prorsus ignorem. vnum demum est, quod
me ad commodandam his tragediis fidē
coniectura quadam ducit, nimirum pro-
digiosa patriæ improbitas. Ac vereor ne
tuo illius Cappadocum partis sis, quæ omni
vitiorum genere iniusta est. Altera enim
rursus Cappadocum pars est quàm opti-
ma, ex qua illi extiterunt, qui vitæ suæ
ac præceptionum luce orbis terræ finibus
præluxerunt. Quoniam igitur sacerdo-
tium quoque pecunia tibi conciliafisti, di-
uinos illos viros pertimesce: atque aut e-
orum institutum sequere, aut eorum mini-
sterium contumelia ne affice. Nam si ab iis
conuinci tibi contingat, ne illud qui-
dem tibi defuturum est, ut à Deo con-
demneris.

Duplicem
Cappado-
ciā facit.

Basilium
& Gre-
gorium
immit.

Leontio Episcopo. 159.

Nullum Domini Euangelio impedi-
mentum obiiciatur, nec vlla animi distra-
ctio spiritualemente doctrinam sequatur, nec
tumultus vtli disputationi se interponat.
Neque enim Christus, cùm à matre & fra-
tribus quæreretur, ipsorum vocationem
admisit, cùm docendi munus auspicaba-

Mat. 22.

είω μετὰ τῆς αὐτοῦ νόμων μετέρχῃ
τιῶν λειτουργίαν σου τράος καὶ ταπει-
νός τῆ καρδία φαινόμηνος. ἔ γάρ πο-
λιτικὴν πῖνα χειρίζεις ἡγεμονίαν, τύ-
φω καὶ κόμῳ φλεγμαίνουσαν ἀλλὰ
δικαιοσύνην εἰρηνηκεῖ καὶ ἀπάραχον. εἰ
δὲ πλοῦτος ἀδίκος συναρθεῖς ὑπαρ-
ρεῖ σε, αὐτὸς μὲν γὰρ ἦτον ἐξεμεθίσταται,
ρευστὴν ἔχον τιὸ φύσιν καὶ ἀστατον. σὺ δὲ
πολυὸ φιλῆσης τὸν γέλωτα τοῖς πα-
ρατέρχουσιν ὡς ἐστὶν περὶ θεόμηνος.

Πέισω καππαδοκῆ. ρηθ.

Σχεθόν σε φασί πινες καὶ ἀλαζόνια
καὶ ὑπερβαίνοντα τιὸ φύσιν τῆς αν-
θρώπων φαιλότητι. ἐγὼ δὲ πολλῶν πε-
λεισῶ ἀπηχῶν ἀδουμῶν οὐκ ἔχω τὸ
πεῖθεσθαι, ἀγνοῶν σε παντάσῃσι.
μῖαν δὲ συλκατὰ θεσιν περὶ τὰς τρα-
γῳδίας τεκμηριουμι, τὸ τῆς πατρι-
δος ἀλλόκοτον καὶ δέδοικα μή ποτε θα-
τέρου πράγματος ὑπάρχεις κατὰ
παδοκῶν τῶ πᾶσι κατὰ πηγυμῶν τοῖς
ἐλατήμασιν. ἐστὶ γὰρ αὐτῆς ἐτέρε
μοῖρα καππαδοκῶν πανάλειτος ἀφ' ἧς
ἐκείνοι γέγονασιν, οἱ πανταχοῦ τῶ
φῶτι τῆς ἐαυτῆς πολιτείας καὶ νοθε-
σίας τὰ τῆς γῆς δεδουχουσαιτες τέρ-
ματα. ἐπειδὴ οὐδὲ καὶ ἱερῶσιν σοι
τράσις ἐπέθηκε, φοβήθητι τοὺς θεοφό-
ρους ἐκείνους ἀνθρώπους, καὶ ἢ τιὸ ἐαυ-
τῆς παραρρεσιν μίμνησαι, ἢ τιὸ αὐ-
τῆς λειτουργίαν μὴ ὑβρίζε. εἰ γὰρ τὸ
ὑπ' αὐτῆς ἐλεγχθῆναι συμβαίη σοι,
εἰδὲ τὸ παρὰ χειρὸς κατὰ κριθῆναι
λελείφεται.

Λεοντίω ἐπισκόπῳ. ρηθ.

Μὴ δὲν ἐμποδῶν τῶ τῶ κυρίως εὐα-
γγελίῳ γινέσθω, μὴ δὲ ἀεῖσασμός τῆ
πνευματικῆ ἀκολουθείτω διδασκαλία,
μὴ δὲ ἰόρυβος τῆ ἐπωφελῆ διαλέξει
μεσιτενέτω. ἔτε γὰρ χειρὸς ζητού-
μηνος ὑπὸ τῆς μητέρος καὶ τῆς ἀδελ-
φῶν αὐτῆς τιὸ κλήσιν παρασῆκετο,
ἡκίμα